

Landskap: Småland Upptecknat av: Leander Johansson
Härad: Adress: Maridahl, Lönnshult
Socken: Berättat av: Aug. Pettersson
Uppteckningsår: 1932 var 1907 50-55 år.
Född år i

Uppteckningen rör sid

Sagan om de tre fjädrarna. 1-11.

Sagam our prims Venus. 11-21

21 sid.

5121

Mariedal den 29 mars 1932.

Herr Lektor Eric Elgqvist, V ä x j ö.

Mycken tack för brevet, det var roligt, att se att sagorna ej kommo ned i papperskorgen. Härmed följa ytterligare 2 till och som svar på begäran angående den person, som berättat dem för mig, meddelas att han heter August Pettersson och var från Småland men från vilken plats kan jag ej uppgiva. Det förhåller sig så, att jag rest omkring i hela landet som järnvägsarbetare, kom så i lag med nämnde Pettersson på järnvägsbygget Bredsjö-Striberg år 1907. Träffade honom senast 1908 i Trollhättan vid kraftstationsbygget, där bodde jag i hop med honom. Då höll han om kvällarna på med att berätta en del sagor, jag gjorde några anteckningar på några stycken och däribland dessa. Men han lever antagligen inte mer, för han var rätt gammal; redan då emellan 50-55 år, men eftersom jag redan 1907 hört dessa sagor och sedan repeterade året efter med litet anteckningar, kommer jag ganska väl ihåg dem, utom namnet

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5121

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

på pojken om de tre fjädrarna. Jag undrar, om allmänheten hörsämmat Eder artikel i tidningen om uppteckning av sagor o.d. Jag får förklara detta slut nu, jag har några stycken till men kommer ej så väl ihåg dem, så jag kan ej sända in dem till Eder.

Högaktningsfullt

Leander Johansson

Mariedal, Lönashult.

5121

Sagan om de tre fjädrarna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I.

Det var en gång en pojke, som blev föräldralös, och som blev omhändertagen av församlingen och utackorderad till den högstbjudande för underhåll och uppfostran. När pojken blev så stor, att han kunde arbeta och tänka på framtiden, ville han försöka att själv skaffa sig arbete och gick därför ifrån sitt fosterhem och blev därför nödgad att vandra landsvägen, tills han fått något att göra. När han gått en tid och intet arbete fått, kom där en liten häst, som sprang fatt honom, han stannade. Då tänkte pojken, att den där hästen passade honom att rida på så slipper jag att gå. Han tog hästen och satte sig upp att rida. När han ridit ett stycke, sade hästen, när du blir hungrig så tag i mitt högra öra och när du blir törstig så tag i mitt vänstra. "Kan du språka också, min lille häst!" - "Jag kan mycket mer", sade hästen. Längre fram på vägen såg pojken något, som sken. Då frågade han hästen, vad det var. Då sade hästen: "Det är en fjäder. Närde kom fram, ville pojken hoppa av och taga

ung, utackor-
derad pojkeger
sig ut i värl-
den; träffar
på en konstig
häst

upp den. Men hästen sade: "Rör inte fjädern för det kommer du nog att ångra. Ja, pojken gjorde, som hästen sade. När de ridit ett stycke till låg där en mycket grannare fjäder. Pojken ville tagga upp den, men hästen sade: "Rör den inte för det kommer du nog att ångra." Han lät även den ligga still. När de ridit ett stycke till låg där en ännu grannare fjäder. Pojken ville hoppa av men hästen sade lika som förut. Men nu hjälpte det inte, vad hästen sade. Pojken hoppade av och tog fjädern och sprang tillbaka och tog upp de andra två fjädrarna också. Dem stoppade han på sig under rocken. Då sade hästen: "Du skall rida till en kungsgård och taga tjänst, men du får inte begära något i lön, utan pojken får bara foder till mig." Pojken gjorde, som hästen sade, han fick tjänst å en kungsgård plats som stalldräng och spilta till sin häst, samt en kammare att bo i. Så var det högst förbjudet att hava lyse i kammaren, men om kvällarna, när han satt ensam, tog han fram sina tre fjädrar. De skeno, så att där blev ljust, när han satt där och betraktade fjädrarna, bildade de tillsammans ett vackert ansik-

te. Kväll efter kväll satt han och betraktade och gjorde försök att rita upp bilden på papper. Det lyckades honom mycket bra. Han hade gjort många avbildningar. Så en kväll fick stallmästaren se, att det var ljust i stallkammaren. Då skulle han gå dit och se. När pojken fick höra, att det var någon, som ville in stoppade han ned sina fjädrar, så det blev mörkt. När stallmästaren kom in, sade han, att pojken använt ljus, men pojken nekade. Så hade han glömt att gömma avbildningarna. Dem såg stallmästaren och tog ifrån honom dem och gick in till kungen och sade: "Stalldrängen säger, att han inte har något ljus i stallkammaren och kan sitta och rita upp sådana här bilder, samt tog fram bilderna. Kungen tog emot dem och betraktade dem. Han kände igen ansiktet, bilden föreställde prinsessan, som kungen varit förälskad i i sin ungdom, så blev hon bortrövad av troll och därför beslöt kungen att leva ogift, enär han inte kunde få h e n n e. När han sett på porträtten en stund, bad han stallmästaren kalla in pojken till sig, vilket stallmästaren

kungen får kännedom om poj-
kens guldfjädrar

gjorde. När pojken kom in till kungen, sade denne: "Jag ser av dessa avbildningar, att du vet var denna prinsessa finns, som bär detta ansikte, och jag befäller dig, att hämta hit henne till mig, annars väntar dödsstraffet dig. Så fick pojken gå. Han började gråta gick till sin häst och beklagade sig. Då sade hästen: "Ja, där ser du, för den första fjädern du tog upp! Denna gång kan jag hjälpa dig, ehuru du ändå en gång skall dö. Du skall gå in till kungen och begära ett örlogsskepp med full besättning med last av 200 tunnor kött och 200 tunnor mjöl bakat i bröd och 200 tomma tunnor och 200 tunnor mask." Pojken gjorde detta, kungen lät utrusta ett sådant skepp. När det var färdigt kallade han på pojken och sade, att det var färdigt, som denne beställt. Då gick pojken till hästen och talade om detta. "Då skola vi fara i morgon, så tager du grimman av mig och går ombord, så kommer jag efter. När pojken gick ombord, kom där en liten pudelhund, När pojken satte sig, lade sig hunden vid hans fötter. Då förstod han, att det var hjälparen.

pojken far i-
väg för att
hämta en prin-
ssessa, som
blivit för-
trollad

5121

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

Så lade båten från land. De skulle ut på de stora världshaven.
När de seglat en tid, kom där massor av fisk och ville förstöra
båten. Då befallde hunden pojken, att denne skulle ha besätt-
ningen till att kasta ut 200 tunnor mask. När de gjort detta,
blevo fiskarna glada och tackade. När de seglat ännu längre ut
kommo valar i massor och ville förstöra fartyget. Då kastades
de 200 tomma tunnorna ut, som valarna fingo att(roga?) sig med.
När de seglat länge och väl, kom de till den s.k. världens
ände. Då fick de se land, där de skulle landa. När de stodo
på land, kommo där massor av vilddjur. Då lastades 200 tunnor
kött av vilket djuren fingo slitas med. När de gått ett stycke,
fingo de se ett slott. Innan de kommo fram, stodo där 200 jät-
tar och slogos om en kaka bröd och ingen hade segrat. Då hämta-
des 200 tunnor mjöl bakat i bröd, och jättarna tackade och sade,
att när hjälp behövdes, så skulle de få. När skeppsfararna kom-
mo fram till slottet, sade hunden, att i det slottet bodde prin-
sessan, som skulle hämtas. Detta bevakas av ormar och ugglor,

En hel del
faror hotar
dem under vä-
gen

men de sova 1 timma mitt på dagen. Då skall du gå in och hälsa från kungen och säga, att du är här för att hämta henne. Så bjuder hon dig på mat, då skall du äta av de rätter, som stå längst ifrån dig. Så bjuder hon dig att ligga därinne över natten. Men då skall du svara, att du skall ligga jämte din hund ute vid porten. När timman kom, då han skulle gå in träffade han prinsessan. Han sade, som hunden sagt. Då svarade prinsessan: "Jag följer inte med idag utan i morgon, om du kan leta upp mig i tre dockor silke. Så bjöd hon honom att äta, då åt han av rätterna, som stodo längst ifrån honom. Så bjöd hon honom att vara där över natten, men han sade, att han skulle ligga hos sin hund ute vid porten. När pojken kom ut till sin hund, talade han om vad hon hade sagt, att han skulle leta upp henne i 3 dockor silke. Då sade hunden: "Ja, då skall du ta den dockan, som är något ljusare än de andra, så tar du upp din kniv och skär upp bandet, då står prinsessan framför dig och bjuder dig på mat. Då skall du äta av de rätter, som stå närmast dig. Se-

pojken kommen
till slottet
där prinsessan
förvaras; träff
far henne

dan bjuder hon dig att vara där över natten. Men du skall säga,
att du vill ligga ute hos din ^{hund} vid porten." Allt gick som hunden
sagt. När pojken tog fram kniven och ville skära, stod prinsessan
framför honom och bad honom låta bli. "Jag följer inte med
idag utan i morgon. Du får leta upp mig i tre knippor halm. När
pojken kom ut till hunden, sade han: "I morgon skall jag
leta upp henne i 3 knippor halm." "Jaså," sade hunden, "då skall
du ta den knippan, som är något mörkare än den andra, så tar
du kniven och skär, så står prinsessan framför dig." När pojken
gjort, som hunden sagt, stod prinsessan framför honom och
bad honom låta bli att skära. Så sade hon: "I dag skall jag
följa med dig." Hon låste alla dörrarna till slottet och tog
nycklarna med sig. När de kommo på båten och seglat ett stycke,
kastade hon nycklarna i sjön. Det observerade hunden. Då be-
fallde han fiskarna taga reda på dem, och alla började söka.
Så till sist hittade gäddan dem mellan två stenar, som de fast-
nat mellan. Hon bröt då så hårt, att underkäken brast. Det är

pojken får ut-
föra en del
prov på befall-
ning av prins-
sesan

därför, som underkäken är kortare än överkäken. Mörten blev så ledsen för att den inte hittade nycklarna, att den började gråta, så den blev rödögd. När gäddan kom med nycklarna, tog pojken dem och prinsessan visste inte om det. Så kommo de lyckligt i land och prinsessan kom upp till kungen. Pojken var stalldräng, hunden var häst igen och allt var som förut. När det gått en tid, ville kungen gifta sig med henne, men hon svarade: "Jag gifter mig inte förrän jag får mitt slott ställt bredvid detta slottet." När kungen fick höra detta, var det frågan efter stallpojken igen. Han blev inkallad till kungen, som sade till honom: "Du skall föra denna prinsessans slott hit, annars väntar dödsstraffet dig." Då gick pojken till sin häst och beklagade sig. Då sade hästen: "Där har du för den andra fjädern, du tog upp. Denna gång skall jag väl hjälpa dig, fast du ändå en gång skall dö." "Du skall gå in och begära ett likadant fartyg med besättning och last som förra gången." Det gjorde pojken. Kungen lät utrusta det, som blivit befallt. När det var

hela följet an-
länder nu till
kungen; kungen
friar till
prinsessan

färdigt, gick pojken till hästen och talade om det. Då sade hästen: "Du tar grimman av mig och går ombord, så kommer jag." Det gjorde pojken. När han gick ombord, kom där en liten pudel-hund. Då förstod pojken, att det var hans hjälpare. När de seglat ett stycke, kommo fiskarna och ville förstöra dem. Då fingo de 200 tunnor mask. De tackade och voro glada. Så kommo valarna och fingo 200 tomma tunnor. De tackade och sade: "När ni vill ha hjälp, så har ni den." När de kom i land gav de vilddjuren 200 tunnor kött, så lugnade de sig. Så kommo de till jättarna, som fingo sitt bröd samt sade: "När du vill ha vår hjälp, så har du den." Då sade pojken: "Jag vill, att ni skall bära slottet, som står därborta till stranden här, det skedde. 200 jättar samlade sig kring slottet och buro det till vattnet. Då befallde han alla valfiskarna att samla sig. Det gjorde de samt togo slottet på sina ryggar och förde det över vattnet och voro så ihärdiga, att de fraktade det ända upp land. Eftersom kungens slott stod nära havet, kommo slotten att stå bredvid varandra.

det slott pr
prinssesan
önskade fors-
las till kung
en

Så övergick det till det vanliga. Pojken blev stalldräng, hunden häst. När prinsessan fick se sitt slott vidsidan om kungens sade hon: "Jag gifter mig inte ändå, förrän jag får mina nycklar till slottet. Då var det frågan om pojken igen. Han blev kallad till kungen, som sade: "Du skall föra fram nycklarna till slottet, annars väntar dödsstraffet." Då gick han till sin häst och beklagade sig. Då sade hästen: "Det har du för den tredje fjädern, du tog upp, fast denna gång kan jag väl hjälpa dig, ehuru du ändå skall dö en gång. Tag dem och räck konungen själv!" Strax efter blev kungen sjuk och levde ej så länge, att där blev något giftermål av. På begravningen voro alla landets stora män samlade. Då var där förslag framme om vem, som skulle bli kung. Då tog prinsessan till orda och sade: "Denne man (pojken), som hämtat mig och mitt slott ifrån världens ända och hämtat mina nycklar från havets botten, han, som har en sådan hjälpare, han kan göra, vad han vill." Då blev han utropad till kung, och prinsessan och den unge kungen gif-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

prinsessan
fick allt hon
begärde; men
gifte sig inte
med kungen än-
då

kungen dör;

pojken blir
utnämnd till
konung

avtogs m. Kungens L. L. förb. saml. 5121
Smaland
1782
Berat. Aug. Pettersson

te sig och där leva de och regera än i dag. Så gick kungen ned till sin häst i stallet och sade: "Eftersom du hjulpit mig att bli kung, så undrar jag, vad jag kan göra dig i stallet." - "Du skall skära huvudet av mig och lägga huvudet vid bålen och välsigna mig 3 gånger." - "Nej, så illa vill jag inte göra dig." - "Det gör du mig inte något illa med." - "Nå, då skall jag väl göra det." Han tog kniven skar av huvudet och lade det vid bålen samt välsignade tre gånger. Då stod där en ung vacker prins framför honom. Han var bror till prinsessan, som han hämtat vid världens ända. De hade blivit bortrövade på en gång. - Så reste han hem till sitt fädernesland. Där var kungen just också död, så när han kommit tillbaka, blev han vald till konung och där lever han och regerar än i dag. ---

II. Sagan om prins Venus.

Det var en kung, som hade tre söner, och den yngste av dem hette Venus. Kungen hade av en spåkvinna hört, att det

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11.

hästen; pojken
hjälpare blir
öst ur sin för
trollning; bl
blir en ung
prins, broder
till prinsse-
san

funnes ett land, som hette ungdomslandet, samt att där funnes ungdomsäpplen och ungdomsvatten. När man hade ätit av äpplen och druckit av vattnet, så blev man ungdomlig på nytt, hur gammal man än vore. Kungen var rätt gammal, han ville gärna offra en hel förmögenhet, bara han fick av vattnet och äpplet. Han utrustade den äldste sonen med mycket pengar och vad han behövde till resan. Han skulle ut och söka upp ungdomslandet. Sonen for åstad. När han rest en tid, tog han in på ett värds- hus för att vila sig litet. När han vistats där en tid, tyckte han, att där var trevligt, han beslöt stanna, så länge pengarna räckte. Sedan ville han fara hem och säga, att han rest så länge, pengarna räckt men ej hittat något land, som hette ungdomslandet. Han var där länge och levde glada dagar. När kungen trodde, att sonen kunde vara tillbaka men inte kom, blev han orolig och lät den andra sonen i ordningen resa och taga reda på brodern och möjligen ungdomslandet också. Sonen reste iväg samma väg och träffade mycket riktigt brodern på

en kung sände
ut sina söner
för att finna
ungdomslandet

Den äldste
stannar på et-
världshus; där
han tycker
är trevligt

värdshuset. Den äldste brodern sade: "Här är roligt att vara, vill du som jag, så stanna, så länge som dina pengar räcka och sedan resa hem och säga, att det inte finns något land, som heter ungdomslandet." Det gick brodern in på. De stannade på värdshuset. När kungen tyckte, att tiden var inne men ingen kom, blev han orolig och sände iväg sin yngste (^{Son}broder) att söka upp bröderna och möjligen ungdomslandet. Han reste samma väg och kom till värdshuset samt träffade sina bröder. Han var där ett par dagar, så sade bröderna: "Stanna här, så bli vi här alla tre så länge pengarna räcka, sedan följas vi åt hem och säga, att det inte finns något land, som heter ungdomslandet!" - "Nej," sade prins Venus, "jag skall resa så länge pengarna vara, sedan far jag hem." Då skildes de åt. Venus for från land till land men hörde inte talas om något ungdomsland. till sist måste han färdas till fots. Han kom in i en stor skog. När han gått ett stycke, fick han se en koja. Han gick in. Där satt en gumma, som var så gammal, att hon nästan var

Den yngsta av
bröderna stan
nar ej på
värdshuset u-
tan far vida-
re

grön till färgen. Venus frågade, om hon hört talas om något land, som hette ungdomslandet. "Nej," sade gumman, "jag är 300 år gammal, men aldrig har jag hört talas om ungdomslandet. Men jag skall fråga minasundersåtar. Då gick hon ut och tutade i ett horn. Så kommo alla krälände djur fram. Men ingen hade hört talas om ungdomslandet. Då gick hon in till Venus och talade om att hon inte kunde hjälpa honom. När Venus talat om sina händelser, sade gumman: "Du skall få något av mig, innan du går." Så fick han 2 träklaffar med en fjäder i. När han tryckte på fjädern, blev det en häst, som han kunde rida. Sedan sade gumman: "Gå till min syster, hon bor längre borta i skogen, hon är äldre än jag. Hon kanske har hört talas om ungdomslandet." Så satte han sig upp på sin häst och red till den andra gumman. När han kom dit, drog han tillbaka fjädern. Då blev träklaffarna så små, att han kunde ha dem i fickan. Så gick han in till gumman. Hon var så gammal, att hon började bli luden av mossor i ansiktet. Då frågade han henne, om hon

Men ~~Prins~~ Venus
träffar på en
gammal gumma,
och frågar der
na till råds

hade hört talas om ungdomslandet. "Nej," sade hon, "Jag är 600 vintrar gammal men har aldrig hört talas om ungdomslandet."

15.

"Men jag skall höra med mina undersåtar." Så gick hon ut och blåste i en lockpipa. Då kommo alla fåglar fram. Men där var ingen, som hört talas om ungdomslandet. Då gick hon in till Venus och omtalade resultatet. "Men du kan gå till min syster, som bor längre borta i skogen. Hon är äldre än jag, och har kanske hört talas om ungdomslandet." "Men vänta litet prins Venus, så skall du få något av mig, innan du går." Så kom hon med 2 träklaffar med fjäder i. När hon tryckte på fjädern, dukades det fram ett bord med de läckraste rätter på. Venus tackade samt gav sig i väg. När han kom till den tredje kolan, gick han in där. Det var en gammal gumma, som var så gammal, att mossan hade växt ut i ansiktet. Då frågade han, om hon hört talas om något land, som hette ungdomslandet. "Nej," sade hon, "jag är 900 vintrar gammal, men jag har aldrig hört talas om det. Men jag skall höra med mina undersåtar. Sedan

prins Venus
far omkring
men ännu har
ingen kunnat
hulpit honom

gick hon ut och skvalpade i vattnet. Då kommo alla fiskar fram, utom en haj. Han kom en stund efter. Hon frågade då, varför han inte kommit i rätt tid. Han svarade, att han hade ungar i ungdomslandet, som först måste ses till. Då sade gumman till hajen, att han skulle drjööa en stund. Hon gick in till Venus och sade: "Jag har en haj, som är från ungdomslandet, den skall föra dig fram och åter, om du vill." Venus tackade och blev glad. Han ville gå genast. Men gumman sade: "Vänta litet, skall du få något av mig, innan du går." Även denna gång fick han två träklaffar, och när han rörde fjädern, blev den en kapp, och när han lyfte på kappen, veko alla vilda och farliga djur undan. Så följde gumman med till hajen och sade till den: "Du skall föra denne man till ungdomslandet och hit igen, när han behagar." Så satte han sig på hajens rygg. Det bar utåt sjön och dröjde inte länge, förrän de voro framme. Då sade Venus: "Om 3 veckor vill jag tillbaka," det lovade hajen. Det var det finaste land, prinsen varit i. Där var endast fina fruktträd-

prinsen blir
hulpen av en
900 vintrar
gammal gumma

han anländer
till ungdoms-
landet

gårdar och fina vattenkällor. Det första stället, han var inne på var kungsslottet. När han kom, såg man, att det var enfräm-
ling. Han togs i förhör, och när de fingo veta, att han var kungason, blev han hjärtligt mottagen. Där var en ung, vacker prinsessa, som Venus blev kär i och hon i honom. Det blev förlovning under tiden. De trodde, att han skulle stanna där för alltid. Men när Venus talade om att han om 3 veckor skulle fara tillbaka till sin far med ungdomsäpplet och skönhetsvattnet, bestämdes, att han skulle komma igen när han varit hemma med detta. Under de 3 veckorna voro de jämt och ständigt tillsammans och samlade ihop en mängd ungdomsäpplen och skönhetsvatten, som han skulle föra med sig hem. När de 3 veckorna gått, måste han i väg. Hajen tog honom på ryggen och förde honom dit han skulle. När de kommit över gick Venus till gumman, som 900 vintrar gammal och gav henne ett äpple och ett glas vatten. Hon blev ung och pigg som en 90-åring. Så gick Venus till den andra gumman och gav henne detsamma. Hon blev

prins Venus
förlovar sig
i ungdomsland
det

prinsen far
hem

som en 60-åring. Så gick han till den tredje och där satt så en 30-åring! Så for han samma väg, som han farit, när han sökte ungdomslandet. Kom så till samma värdshus. Där satt ännu hans bröder. Pengarna hade inte tagit slut. De frågade, om han varit i ungdomslandet. Han omtalade allt, vad han hade hört av. Venus var trött och tänkte stanna ett par dagar. Det gjorde han också. Under tiden kommo de båda bröderna överens om att de skulle gå och köpa likadana äpplen samt tappa vatten på likadana flaskor. Sedan ämnade de byta med Venus, när han låg och sov. De lyckades få tag i likadana till färgen, så Venus kunde inte märka förväxlingen. Så reste de hem, medan Venus stannade. Då de kommo hem, undrade kungen, var Venus fanns. Då sade de, att han satt på ett värdshus och drack upp pengarna. Så ville de, att han skulle smaka av äpplena och vattnet. Men kungen sade, att han väntade tills Venus kom hem. När denne kommit hem och alla voro samman, frågade kungen, vem som varit i ungdomslandet. Alla 3 bedyrade, att de varit

prinsen träffar
sina bröder

de två äldste
bröderna an-
länder till
kungagården

där. Då skulle kungen avprova deras frukt och vatten. Han tog först av Venus. Det inverkade inte det ringaste på honom. Sedan tog han av de andras, de hade tillsammans. Han tog ett äpple och ett glas vatten. Han blev mycket yngre och piggare och sade: "Nu ser jag, att Venus är en bedragare både mot mig och mot er. Nu får ni döma honom, vilket straff, ni vill." De dömdo honom att kastas i lejongropen. Det var en håla med tunmlar i varest lejon vero. De, som dömdes till döden, kastas däri. Venus kastades dit. När han kom till botten, skulle lejonerna rusa på honom. Men han tog upp käppen, han fått av gumman, som var 900 vintrar gammal. Han hytte med den, och lejonerna gingo snällt och lade sig och rörde honom ej. När han blev hungrig, tog han sitt matbord, han fått av gumman, som var 600 vintrar gammal, där fick han den bästa mat, han önskade, varför han blev mycket tjock och fet under tiden, han var där. När 3 år gått, kom en främmande båt in i hamnen. Där var endast en passagerare, det var en prinsessa, som bar ett barn

prins Venus
kastas i le-
jongropen;
kungen tror
att han be-
dragit honom

prinsessan
anländer till
kungagården

tre år gammalt, på armen. Hon skickade bud till kungen, att den prins, som varit i ungdomslandet, skulle komma till båten. Kungen skickade iväg den äldste av sönerna. Han gick åstad, men när han kom när båten, slog pojken med båda händerna och skrek: "Nej, Nej, det är inte min far, sådan ser han inte ut, när han kommer." Då måste kungen skicka iväg den andre sonen. Det blev likadant. När pojken fick se honom, skrek han: "Nej, nej, det är inte min far, sådan ser han inte ut när han kommer." Då skickade prinsessan bud till kungen: "Att finns det ett ben kvar av prins Venus, så skall det fram." Då sändes det folk till lejongropen och se efter om det kunde finnas något ben av honom. När de kommo dit, gick Venus i lugn och ro och spaserade. De hämtade upp honom, och han fick veta, att där var en prinsessa, som gick och väntade honom. Då tog han fram sin häst, som han fått av gumman, som var 300 vintrar gammal och red, så gruset stod högt i skyn. När han kom, skrek pojken: "Där är min far, sådan ser han ut när han kommer." Sedan blev

prinsessan befäller att den prins, som varit i ungdomslandet skall föra till henne

man hämtar upp prins Venus ur lejongropen; han levde ännu

— prinsessan bjuden in på slottet och Venus sade till henne:

"Jag kunde inte komma till dig, som vi bestämt, för jag blev dömd till döden av mina bröder. Men nu är jag fri. Då kom

kungen till dem: "Dina bröder äro bedragare både för dig och mig. Nu får du döma dem till vilket straff, du vill." Venus

sade: "Jag dömer dem till samma dom, som de dömde mig till."

De humo knappast till botten, förrän lejonerna hade rivit dem i stycken. Därefter följde Venus prinsessan i båten. De reste

till ungdomslandet, där Venus blev kung, ty den gamle kungen

överlämnade kronan åt prins Venus, där denne lever och rege-

rar ännu i dag.

de båda äldsta
bröderna ble-
vo kastade i
lejongropen.